

Composers Information

OTTO KETTING

CONTENTS:

Biography

Essay: "*Geen Strijkkwartet*"
"*No String Quartet*"

Bas van Putten

Compositions

Press quotes (only in Dutch)

Bibliography

Compact Discs

BIOGRAFIE

Otto Ketting werd op 3 september 1935 in Amsterdam geboren.

Opleiding

Hij studeerde trompet aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag en compositie in München bij Karl Amadeus Hartmann.

Activiteiten

Hij was een aantal jaren als trompettist werkzaam, onder andere bij het Residentie Orkest. Van 1967 tot 1971 was hij hoofdleraar compositie aan het Rotterdams Conservatorium, van 1971 tot 1974 bekleedde hij dezelfde functie aan het Koninklijk Conservatorium te Den Haag. Otto Ketting trad ook op als dirigent van voornamelijk 20ste-eeuwse muziek. In deze hoedanigheid stond hij voor vele Nederlandse orkesten en ensembles. Aan het Rotterdams Conservatorium leidde hij van 1978 tot 1991 ensembles voor hedendaagse muziek.

Composities

De *Symfonie voor saxofoons en orkest* werd over radiostations in 25 verschillende landen uitgezonden en werd onder andere in de Warschauer Herbst onder leiding van Ernest Bour gespeeld. *Time Machine* (1972) was enige jaren lang met 180 uitvoeringen het meest gespeelde Nederlandse orkestwerk, met uitvoeringen op het ISCM-festival 1974 en verder onder meer in New York, San Francisco, Chicago, Washington, La Rochelle, Liverpool, Philadelphia, München, Berlijn, Hannover, Weimar, Wenen, Helsinki, Bayreuth, Brussel, Keulen, Dresden, Oslo en Hongkong. Met de opvoering van de opera *Ithaka* werd het Muziektheater in Amsterdam in september 1986 geopend. Tot de dirigenten die Otto Ketting's werken uitvoerden behoren Riccardo Chailly, Gennady Rozhdestvensky, Gerd Albrecht, Arturo Tamayo, Jurjen Hempel, Francis Travis, George Phelivianian, Thierry Fisher, Pascal Rophé, Lev Markiz, Ernest Bour, Hans Rosbaud, Erich Leinsdorf, Friedrich Cerha, Elyakum Shapirra, Zoltan Deaky, Libor Pesek, André van der Noot, James Conlon, Jerzy Katlewicz, Reinbert de Leeuw, Peter Keuschnig, Roberto Benzi, Ed Spanjaard, David Porcelijn, Kent Nagano, Richard Bradshaw, Mark Wiggelsworth, Bernard Haitink, Edo de Waart, Hans Vonk, Richard Dufallo, Lucas Vis, Willem van Otterloo, Jean Fournet, Dean Dixon, Eduard Flipse, Roland Zollman, George Octors, Mattias Bamert en Kenneth Montgomery. Ketting zelf leidde de eerste uitvoering van zijn *Symfonie no. 3*, op 6 oktober 1990 door het Radio Filharmonisch Orkest (Vara-Matinee, Concertgebouw Amsterdam). In 1994 werd een in opdracht van diverse gezelschappen gecomponeerd vierluik voltooid: *De Overtocht* (1992, voor het Nieuw Ensemble), *Het Oponthoud* (1993, voor De Volharding), *De Aankomst* (1993, voor Nieuw Sinfonietta Amsterdam) en *Kom, over de zeeën* (1994, voor het Koninklijk Concertgebouworkest). In 2007 voltooide hij zijn 4^e symfonie.

Publicaties

Ketting publiceerde *De Ongeruste Parapluie*, opstellen over muziek (uitg. Ulysses, 1981), schreef toelichtingen o.m. bij het cd-project *De volledige werken van Matthijs Vermeulen* (Composers' Voice 36-41), *Highlights of the 1930-50 Dutch orchestral repertoire* en *Willen van Otterloo, Residentie Orkest The Original Recordings*. Hij schreef (met Kees Hin) het scenario voor de Vermeulenfilm *De laatste Reis* en het libretto voor zijn opera *Ithaka* (1986). In 1997 verscheen *Time Machine*, een boek over en door Otto Ketting (uitg. Donemus).

Prijzen

Passacaglia en Due Canzoni voor orkest verwierven in 1957 resp. 1958 de Gaudeamusprijs. De Symfonie voor saxofoons en orkest werd in 1980 onderscheiden met de Matthijs Vermeulenprijs en met de tweede prijs op het Rostrum of Composers van de Unesco. In 1973 kende de Johan Wagenaarstichting hem de Kees van Baarenprijs toe voor *Time Machine*. In 1992 werd zijn Derde symfonie (1990) bekroond met de Amerikaanse Barlow Prijs.

BIOGRAPHY

Otto Ketting was born in Amsterdam on September 3, 1935.

Education

He studied trumpet at the Conservatory of The Hague, and composition with Karl Amadeus Hartmann in Munich.

Activities

He was active as a trumpet player for several years with, among others, the Residentie Orkest in The Hague. Ketting was professor of composition at the Rotterdam Conservatory from 1967 to 1971 and at the Royal Conservatory of The Hague from 1971 to 1974. From 1978 to 1991 he conducted contemporary music ensembles at the Rotterdam Conservatory. As a conductor Ketting has performed with various orchestras, performing his own compositions as well as works by other contemporary composers.

Compositions

One of his most successful works is *Time machine* (1972). It received performances during the ISCM Festival of 1974, and furthermore in New York, Philadelphia, Washington DC, San Francisco, La Rochelle, Liverpool, Munich, Hannover, Vienna, Hong Kong and various places in The Netherlands. The *Symphony for saxophones and orchestra* was broadcasted by radio stations in 25 countries, and conducted by Ernest Bour in the Warsaw Autumn Festival. Ketting wrote three operas: *Dummies* (1974), *O, gij, rhinoceros* (O, thou rhinoceros) (1977) and *Ithaka* (1986), which premiered as opening performance of the new Amsterdam Opera House (*Het Muziektheater*) in September 1986. In October 1990 the composer himself conducted the première of the *Symphony no. 3* (1990) with the Radio Philharmonic Orchestra in the Amsterdam Concertgebouw. In 1994 he completed a four-piece composition written for ensemble: *De overtocht* (The Passage, 1992), *Het oponthoud* (The Delay, 1993), *De aankomst* (The Arrival, 1993) and *Kom, over de zeeën* (Come, over the seas, 1994). In 2007 he completed his 4th Symphony.

Publications

Ketting published *De Ongeruste Parapluie*, essays on music (publ. Ulysses, 1981). He wrote programme notes a.o. for the CD project *De volledige werken van Matthijs Vermeulen - Complete works* (Composers' Voice 36-41) and *Highlights of the 1930-50 Dutch orchestral repertoire*. Together with Kees Hin he wrote the scenario for the film on Matthijs Vermeulen *De laatste Reis* and he wrote the libretto for his opera *Ithaka* (1986). In 1997 *Time Machine*, a book about and by Otto Ketting was published by Donemus.

Prizes

The compositions *Passacaglia* and *Due canzoni* for orchestra were awarded the 1957 and 1958 *Gaudeamus Composition Prize* and the latter was performed during the 1963 *Warsaw Autumn Festival*. For *Time machine* Ketting received the *Kees van Baaren Prize* of the Johan Wagenaarstichting in 1973. The *Symphony for saxophones and orchestra* (1978) was awarded second prize on the UNESCO *Rostrum of composers*, and the *Matthijs Vermeulen Prize*. In 1992 the *Third Symphony* (1990) was awarded the American *Barlow Prize*.

“GEEN STRIJKKWARTET”

Nooit zou Otto Ketting een strijkkwartet componeren, zei hij een jaar of vijf geleden; "Juist door mijn grote liefde voor het genre voel ik geen enkele behoefte een poging te doen iets toe te voegen aan die canon van meesterwerken. En veel eigentijdse strijkkwartetten zijn niet zozeer Strijkkwartetten, als wel stukken voor vier strijkinstrumenten - wat toch iets fundamenteel anders is." *Jede Konsequenz führt zum Teufel*. Het is er nu toch, dat kwartet. Ketting's recente werk biedt meer verrassingen. Ooit onthulde hij in gesprek met Leo Samama zijn vermoeden "dat de Strawinsky-invloed", lange tijd een factor in zijn werk, "bij mij nu een beetje aan het verdwijnen is." Maar in *Robert Asks for Flowers* voor vier trombones en orkest, curieus genoeg een hommage aan Robert Schumann, speelt de grote voorganger zich met opgewekt jaarmarktrumoer weer even nadrukkelijk in de kijker.

Ach, invloeden. Er is goede invloed en slechte. Slechte invloed, dat is weerloos blijven tegen de drang om letterlijk in iemands voetsporen te treden, platvloers eclecticisme. Maar bij de grote Nederlandse componist die Ketting sinds zijn *Eerste symfonie* van vijftig jaar geleden is, werkt invloed anders. Ketting ziet het zo: bij een componist die de naam verdient wordt alles wat hem inspireert per definitie gefilterd door zijn persoonlijkheid. Eigen werk blijft eigen werk, al zingt het in vermomming. In het adagio uit Ketting's *Derde symfonie* wordt zelfs de overspannen taal van Mahler met succes verbasterd tot een Hollands klankschap, lyriek zonder een spoor van de oorspronkelijke hysterie; een strakblauwe hemel. Woorden van Mahler, versificatie van Otto Ketting.

Die Derde is een muzisch paspoort: Hollands van geboorte, veel gereisd. Als Ketting Hollands is, dan is hij het met verziende, expressionistische grandeur, met strijkersklank als metafoor voor licht en luchten, ongeregeld koper voor de stem des volks, als medicijn tegen een ongezond surplus aan strijkersexpressiviteit. Het is zijn instelling die maakt dat Ketting nooit een Mahler wordt, of Berg. Hij heeft gereisd, geleefd, maar op zijn klankdomein wordt niet geleden. "Muziek behoort," zegt Ketting, "behalve over muziek, over emoties en ervaringen, tijd en omgeving te gaan - hoe verborgen, hoe gestileerd ook." Het werk is belangrijk, de componist niet. Alles blijft een spel, een ritueel.

Lang op reis zijn, zo af en toe ergens aanleggen in een vreemde haven, altijd onderweg. Zoals Kavafis in 1911 schreef:

"Houd altijd Ithaka in je gedachten.

Daar aan te komen dat is je bestemming.

Maar overhaast de reis volstrekt niet.

Beter dat die vele jaren duren zal (...)"

Zo klinkt zijn Reisviertuik, het kwartet orkest- en ensemblestukken waar die dichterswaarheid hem toe inspireerde. Het is muziek van een kijker. Hij ziet en

hoort natuur, de mensen, hun muziek. In *De Aankomst* voor kamerorkest (1993), het tweede deel uit de cyclus, ontmoet Ketting Jean Sibelius. Hij volgt diens ongedurig voortjagende strijkers met zijn kijker, zoals een boswachter met vogels doet. Als een kameleon neemt hij de schutkleur van zijn gastheer over; mimicry. Om na gedane zaken weer zijn eigen weg te gaan. Dus zo verhoudt een componist zich tot zijn tijdelijke biotoop; als een voorbijganger. Componeren is tenslotte net zozeer een zaak van attitude als van idioom.

Een tijdlang ging het niet goed met Ketting. Kanker in de schildklier, een herseninfarct en alle operaties die hij als patiënt over zijn kant moest laten gaan manoeuvreerden hem in een toestand van gedwongen lethargie. Componeren was zo goed als onmogelijk. Maar de lucht is geklaard. Na zijn herstel kwam de productie weer op gang. Eerst met een tweetal miniatures: *Palace Hotel* (1998) voor piano en in hetzelfde jaar *Windsor Hotel* voor altsaxofoon en piano. Vervolgens ontstonden *Robert Asks for Flowers*, *Eclips* voor fanfare, *Printemps* voor strijkkwartet, *Architectural Cadences* voor hobo, vibrafoon, marimba, harp en strijkers en het orkestwerk *Lisbon Revisited*.

Zoals altijd bij Ketting blijven geschreven stukken nooit zonder compositorische consequenties. Zoals *Lisbon Revisited* voortborduurde op het orkestwerk *Kom, over de zeeën*, vormde het strijkkwartet de opmaat tot het strijkkwartet.

"Het is begonnen met Henk Guittart van het Schönberg Kwartet. Die zei: ik weet dat je geen strijkkwartetten schrijft, maar zou je niet een stuk voor twee strijkkwartetten willen maken? Dat vond ik een leuk voorstel. Zo ontstond *Printemps*, voor het Schönberg en het Mondriaan Kwartet samen. En toen dacht ik: nou ophouden, niet flauw zijn, toch maar doen. Maandenlang heb ik strijkkwartetten bestudeerd. Van Haydn, Debussy, Ravel en Bartók, van Berg *Opus 3* en de *Lyrische Suite*."

Behalve hernieuwde bewondering voor zoveel meesterschap leverde die studie hem weinig bruikbare compositorische aanknopingspunten op. "Ik kwam opnieuw tot de conclusie: hier kan ik niets mee. Het kwartet is een ongelofelijk beschaafde of dramatische conversatie tussen vier individuen. Het toppunt van verfijning is wat dat betreft het Opus 3-kwartet van Berg. Er gaat geen noot voorbij of er staat wel een puntje of een streepje bij."

Zo wilde hij het "absoluut niet. Maar op een gegeven moment had ik de oplossing: ik moest geen strijkkwartet schrijven, maar een stuk voor strijkkwartet." Het verschil tussen de eerste en de laatste variant is het verschil tussen werken in de geest van het medium en werken 'vanuit jezelf'. "En omdat je", weer een stokpaard, "in wezen toch altijd hetzelfde stuk schrijft", zijn de gehanteerde

compositietechnieken in het werk weer meer des Kettings dan des strijkkwartets. Hij toont me het manuscript. "Kijk, toch weer zo'n reeks van acht, negen akkoorden die steeds terugkeren." Uit dat akkoordmateriaal maakt zich vervolgens een 'onafgebroken melodische lijn los' die zich ten slotte terugtrekt in de moederschoot van de akkoordenreeks.

Heeft hij inderdaad vaker vertoond. Met het onderscheid tussen melodie en harmonie heeft hij al eerder afgerekend; dat zijn bij hem twee loten aan dezelfde stam. En als om de relatie met de totaliteit van zijn oeuvre te versterken, heeft Ketting in het tweede deel van zijn kwartet een nooit eerder gebruikt adagiofragment uit 1957 opgenomen, dat hij laat afbreken waar het 47 jaar geleden eindigde. "Ik kon er toen om welke reden dan ook niet mee verder."

Met de vinger op zijn handschrift: "Kijk, het begint klassiekerig, maar op een gegeven moment komt toch weer Alban Berg om de hoek kijken." Maar aangezien ook die intieme vreemde in dit nieuwe reisverhaal een intrigerende passant moet blijven, laat Ketting ook zijn Bergverwijzing in een mist van klank verzinken, als een ondergaande zon. Poco a poco, beetje bij beetje, en op de brug gespeeld; *sul ponticello*.

De vraag is wat er in het genre strijkkwartet overblijft van de fameuze, bloksgewijs geordende contrasten die zo typerend is voor Kettings orkestwerken, waar de rituele extase van de strijkers met grofstoffelijke opzet botst op het geweld van schetterende

koperblazers. Hij knikt. "Ze zijn hier natuurlijk veel kleiner. Je wordt als luisteraar nooit weggeblazen." Maar ze zijn er wel, zegt hij. De gangbare kwartettextuur wordt onderbroken door koralen; er zijn harmonische tegenstellingen; en tot zijn eigen verbazing constateerde hij na verloop van tijd "dat het eerste deel eigenlijk gewoon een klassieke sonatevorm is." Dus "met thema's die terugkeren" en thematisch-harmonische spanningen die werkende weg in het gareel van de vorm worden gebracht. Ook aan tonale zwaartepunten is hij weer niet ontkomen, stelt Ketting vast. "In die zin dat het eerste deel onherroepelijk naar des-klein leidt en het tweede onherroepelijk naar d. Ik denk dat je dat wel plant, maar niet bewust." Refereert hij toch, ook in formele zin, aan de traditie. Maar "niet met opzet. Wel in die zin dat de melodievorming onwillekeurig naar Schönberg neigt. Daar kom je als componist niet meer van los. Met strijkinstrumenten heb je sowieso gauw dat alles expressief gaat klinken. Ik merk dat ik toch ook weer heb gestudeerd op alle speelmannieren voor strijkers. Gebruiken doe ik er overigens maar heel weinig. Ja, pizzicato." De eerste repetitie die hij bijwoonde heeft hem geleerd dat de operatie technisch is geslaagd. "Ik heb maar twee noten hoeven verwijderen."

Bas van Putten
(2004)

“NO STRING QUARTET”

Otto Ketting once said some five years ago that he would never compose a string quartet. ‘It is precisely because of my great love for the genre that I do not feel the slightest urge to attempt to add anything to this canon of masterworks. And many contemporary string quartets are not so much String Quartets as pieces for four stringed instruments – which is actually something fundamentally different.’ *Jede Konsequenz führt zum Teufel*. Nevertheless, this quartet has now come into existence after all.

Ketting’s recent work holds more surprises in store. During a conversation with Leo Samama he once disclosed his suspicions that ‘the Stravinsky influence’, for so long a factor in his work, ‘is diminishing somewhat.’ However, in *Robert Asks for Flowers*, composed for four trombones and orchestra, curiously enough a tribute to Robert Schumann, the great predecessor makes his presence emphatically felt once more, with cheerful carnival uproar.

Ah well, influences. These can be either good or bad. Bad influence is when one cannot resist the compulsion to literally follow in someone else’s footsteps: banal eclecticism. However, in the case of the great Dutch composer that Ketting has proved to be since his *First Symphony* of fifty years ago, influence operates in a different manner. Ketting views it this way: in the case of a composer deserving of the name, everything that inspires him is by definition filtered through his personality. One’s own individual work remains exactly that, even when it sings in disguise. In the adagio from Ketting’s *Third Symphony* even Mahler’s highly strung idiom is successfully transmuted into a Dutch soundscape, lyricism without a trace of the original hysteria; a clear blue sky. Words by Mahler, versification by Otto Ketting. The *Third Symphony* is an artistic passport: Dutch by birth, much travelled. If Ketting is truly Dutch, it is with a far-sighted, expressionistic grandeur, with the sound of the strings as a metaphor for light and air, while the disorderly brass represent the voice of the common folk, as a remedy for an unhealthy overdose of expressivity in the strings.

Ketting’s outlook ensures that he never becomes a Mahler, or a Berg. He has travelled and experienced much but there is no suffering discernible in his world of sound. ‘Music should be about emotions and experiences, time and surroundings – besides being about music – no matter to what extent these are concealed or stylised.’ It is the composition that is important, not the composer. Everything remains a game, a ritual.

Travelling for long periods, occasionally dropping anchor in a foreign port, always underway.

As Cavafy wrote in 1911:

„Keep Ithaka always in your mind.
Arriving there is what you’re destined for.
But don’t hurry the journey at all.
Better if it lasts for years (...)”

These words are reflected in his *Reisvierluik* [Travel quadtych], the four orchestral and ensemble pieces which this poet’s axiom inspired him to compose. It is the music of a spectator. He sees and hears nature, the people and their music. In *De Aankomst* [The Arrival] for chamber orchestra (1993), the second movement of the cycle, Ketting meets Sibelius. He follows this composer’s restlessly scurrying strings through his binoculars, in the manner of a forester watching the birds. Like a chameleon he takes on the colour of his host: mimicry. When he has finished, he goes his own way again. This is a way that a composer can relate to his temporary biotope; as a passer-by. After all, composing is as much a question of attitude as idiom.

For a while all was not well with Ketting. Cancer of the thyroid gland, a stroke and all the operations he had to submit to left him in a state of involuntary lethargy. Composing was virtually impossible.

All that is behind him now. Following his recovery he once again became more productive. First came a couple of miniatures: *Palace Hotel* (1998) for piano and in the same year *Windsor Hotel* for alto saxophone and piano. Subsequently, he wrote *Robert Asks for Flowers*, *Eclips* for fanfare, *Souvenir du Printemps* for string octet, *Architectural Cadences* for oboe, vibraphone, marimba, harp and strings and the orchestral work *Lisbon Revisited*. As is always the case with Ketting, the works he writes inevitably have compositional consequences. In the same way that *Lisbon Revisited* elaborates on the orchestral work *Kom, over de zeeën*, the string octet provides the upbeat to the string quartet.

‘It all began with Henk Guitart from the Schönberg Quartet. He said: “I know that you don’t write string quartets, but couldn’t you compose a piece for two string quartets?” I liked the sound of this proposal. That is how I came to write *Printemps*, jointly for the Schönberg and Mondrian Quartets. And then I thought: “enough of this, don’t be pathetic, just do it.” I studied string quartets for months on end. Works by Haydn, Debussy, Ravel and Bartók, the *Opus 3* and the *Lyric Suite* by Berg.’

Apart from rekindling his admiration for so much master craftsmanship, this study provided him with few practical compositional points of departure. ‘I came once more to the conclusion: I cannot do anything with this. The quartet is an amazingly civilised or dramatic conversation between four

individuals. Concerning this, Berg's *Quartet Opus 3* represents the pinnacle of refinement of this genre. Not a note passes without an added dot or a line.'

This was not the way he wanted it...absolutely not. But at a certain point I hit upon the solution: rather than writing a string quartet, I should compose a piece for string quartet.' The difference between the first and last variant is the difference between writing in the spirit of the medium and working 'from out of yourself'. 'And because one always composes the same piece in essence anyway' - another pet notion - the compositional techniques employed in the work are more characteristic of Ketting than of string quartets. He shows me the manuscript. 'Look, yet another of those series of eight or nine chords that keep recurring'. Subsequently, an 'uninterrupted melodic line' breaks away from this chordal material, ultimately receding back into the embrace of the chordal series from whence it originated.

This is indeed something frequently displayed in his works. He had already done away with the distinction between melody and harmony; in his case, these are two totally interrelated elements. And as if to reinforce the relationship with the totality of his oeuvre, in the second movement of his string quartet Ketting inserts a hitherto unused adagio fragment dating from 1957, which he interrupts at the point where it ended 47 years ago. 'At the time I could not continue any further with it, for whatever reason.'

He points a finger at his manuscript: 'Look, it begins in a Classical fashion, but at a certain point Alban Berg peeps around the corner once more.' However, seeing that this intimate stranger in his new travel story must also remain just an intriguing passer-by, Ketting allows his reference to Berg to sink in a mist of sound, like a setting sun. Poco a poco, bit by bit,

and played on the bridge of the instrument: *sul ponticello*.

The question is, what remains in the string quartet genre of the famed contrasts ordered in blockwise fashion that are so characteristic of Ketting's orchestral works, in which the ritual ecstasy of the strings collides with the violence of blaring brass instruments with deliberate, coarse intent. He nods. 'Naturally, they are far lesser in impact here. The listener never gets blown away by them.' However, the contrasts are there, he asserts. The usual quartet texture is interrupted by chorales; there are harmonic contrasts; and to his own surprise he came to the conclusion after some time 'that the first movement is actually simply in Classical sonata form.' In other words, 'with themes that recur' and thematic-harmonic tensions that are gradually brought into line with the work's form. Ketting also concludes that once more he has not evaded the use of tonal centres. 'In the sense that the first movement leads irrevocably to D flat minor and the second movement no less irrevocably to D minor. I think that one does plan these things, but not consciously.'

So he makes reference to tradition after all, also in a formal sense. However, 'not with deliberate intent. Rather, in the sense that the manner of forming the melody involuntarily tends towards Schoenberg. As a composer one can no longer avoid this. With stringed instruments there is in any case the tendency for everything to sound expressive. I notice that once again I have studied all manner of playing techniques for string players. In general I use these sparingly. Apart from pizzicato.' The first rehearsal that he attended taught him that the operation was a technical success. 'I only needed to remove two notes.'

Bas van Putten (2004)
Translation: Frances Thé/Muse Translation

COMPOSITIONS

Orchestra/
chamber orchestra/
large ensemble

De aankomst (1993)

Duration: 16'
1211 2001 perc str

Adagio (1977)

Duration: 15'
0030 1110 2perc pf vl vla vc

Adagio (1989; rev. 2002)

Duration: 11'
3333 4431 timp 4perc hp pf(cel) str

Architectural cadences (2002)

Duration: 15'
0000 0000 2perc hp str(8.6.4.4.2.) hb-solo

Due canzoni (1957)

Duration: 9'
1121 2110 3perc cel hp

Capriccio (1987; rev. 1995)

Duration: 16'
1121 1000 mar pf vl vla vc cb vl-solo

Chamber Concerto (2005)

Duration: 18'
0121 1110 perc str

Cheops (1995)

Duration: 15'
4000 0221 perc hp str h-solo

Collage no. 6, voor jazzmusici en orkest (1966)

Duration: 16'
3333 4331 3perc str free-jazz group: sax-a sax-t 1-2cb drums

Collage no. 9 (1963)

Duration: 18'
0000 6531 barh 5perc

Concertino, voor orkest en jazz-quintet (1960)

Duration: 25'
3222 2200 timp perc pf str jazz-quintet: sax-t trp drums pf cb

Concertino voor twee trompetten en orkest (1958)

Duration: 14'
0000 3000 pf str 2trp-solo

Dagboek van Schumann (2005)

Duration: 50'
0232 2110 perc vl cb

Eclips (2001)

Duration: 14'
0000 5sax 4235 3crt 7bug timp 3perc

Fanfare et cortège (1960)

Duration: 11'
2222 3321 3perc hp str

Fanfares 1956

Duration: 10'
0000 4831 timp perc

For moonlight nights (1973)

Duration: 21'

0000 0440 mar hp 8vl 5vc 3cb fl-solo

In memoriam Igor Stravinsky (1971)

Duration: 4'

3333 4431 pf perc hp str

Intrada festiva (1960)

Duration: 5'

0000 4331 2perc

Kom, over de zeeën (Vem sobre os mares) (1994)

Duration: 18'

3333 4331 3perc hp pf(cel) str

Lisbon revisited (2003)

Duration: 10'

0303 4330 3perc hp str

Medusa (1992; rev. 1996)

Duration: 9'

2000 4sax 1440 drums hp pf str(vl vla vc) sax-a-solo

Monumentum (1983)

Duration: 10'

0000 4662 4perc pf

Het oponthoud (1993)

Duration: 11'

1000 3sax 1330 pf cb

De overtocht (The passage) (1992)

Duration: 17'

1010 0110 perc hp g man pf vl vla vc cb

De overtocht (The passage) version for orchestra (2007)

1020 0110 2perc hp pf str

Pas de deux (1961; rev. 2000)

Duration: 13'

3333 sax-a 4331 timp 3perc hp pf(cel) 6vc

Passacaglia (1957)

Duration: 16'

2222 sax-a 2210 timp perc str

Printemps (2001/2003)

Duration: 16'

version for string orchestra

Robert asks for flowers, homage to Schumann for 4 trombones and orchestra (1999)

Duration: 20'

4400 4400 2perc str(vl vla vc) 3trb-trb-b-solo

Sinfonietta (1954)

Duration: 18'

2222 2210 timp perc str

Symphony no. 1 (1959)

Duration: 18'

3333 sax-a 4431 timp 5perc cel 1-2hp str

Symphony no. 3 (1990)

Duration: 35'

3333 4431 timp 4perc hp pf(cel) str

Symphony no. 4 (2007)
Duration: 22'
0000 4441 2perc cel hp str

Symphony for saxophones and orchestra (1978)
Duration: 30'
0000 6541 mar(vibr) pf str(vl vla vc) 4sax-solo

Time machine (1972)
Duration: 11'
0303 4330 3perc

Variazioni (1960; rev. 2000)
Duration: 12'
2232 2200 perc hp

*Vor deinen Thron tret ich hiermit, Orgelchoral BWV 668 / Johann Sebastian Bach ;
arr. Otto Ketting (1750; arr. 1957)*
Duration: 7'
2101 0000 str

Chamber music

Autumn (1980)
Duration: 7'
h pf

Catch (2006)
Duration: 8'
vl pf

Collage nr. 5 (1976)
In: Neue Niederländische Klaviermusik, Heft 2
Duration: 5'
pf

Collage nr. 8 voor 2 musici (1966)
Duration: 18'
cl-b pf

Concerto (1953)
Duration: 13'
org

3 fanfares (1954)
Duration: 3'
3trp 3trb

Intrada, for trumpet or horn (1958)
Duration: 3'
trp/h

Kleine suite (1957)
Duration: 8'
3trp

Komposition mit zwölf Tönen (1956)
Duration: 10'
pf

Mars (1979)
Duration: 4'
4cl 2sax-a 2sax-t / 4sax-a 4sax-t

Musik zu einem Tonfilm (1982)
Duration: 15'
sax-a sax-t trp trb perc pf 2vl

Palace Hotel (1998)

Duration: 3'

pf

Praeludium en fuga 1952 en Fuga 1953

Duration: 6'

pf

Preludium (1989)

Duration: 19'

sax-so 2sax-s 4sax-a 2sax-t 2sax-b sax-bas

Printemps (2001)

Duration: 16'

4vl 2vla 2vc

Quodlibet (1979)

Duration: 2'

cl-b 2perc pf 2vl vla vc

Serenade (1957)

Duration: 6'

vc pf

A set of pieces (1968)

Duration: 15'

fl ob cl h fg

A set of pieces (1967)

Duration: 15'

fl pf

Sonate 1955

Duration: 10'

h 2trp trb

Sonatina no. I (1956)

Duration: 4'

pf

Song without words no. II (1992)

Duration: 3'

fl

Strand Hotel (1999)

In: 24 capriccio's voor viool solo

Duration: 3'

Strijkkwartet (2004)

Duration: 17'

2vl vla vc

Summer (1985)

Duration: 17'

fl cl-b pf

Thema en variaties (1958)

Duration: 14'

cl fg pf

Trio (1988; rev. 1995)

Duration: 18'

pf vl vc

Windsor Hotel, for alto saxophone and piano (1998)

Duration: 3'

sax-a pf

- Winter* (1988)
Duration: 16'
fl-a hp vl vc
- vocal music*
- The Curious music that I hear* (R. Stevenson)
Duration: 25'
sopr 1120 0110 man g hp cel str
- Kerstliederen: De nederige geboorte, Nu syt wellecome, Hoe leit dit kindeken* (1953; rev. 1956)
Duration: 10'
GK4 1111 2000 str
- The light of the sun, poems of ancient Egypt* (1978; rev. 1983)
Duration: 35'
sopr 3322 4320 2perc hp str
- Trois mélodies: Ballade de la Reine morte d'aimer* (R. de Marès), *Sainte* (S. Mallarmé), *Manteau de Fleurs* (P. Gravallet) / Maurice Ravel ; instr. Otto Ketting (1990)
Duration: 10'
sopr 2222 2000 perc cel hp str
- Song without words* (1968)
In: 12 vocalises
Duration: 3'
Sopr pf
- Summer moon* (Jakuren, F. Sanesada, Ryokan, T. Taigi) (1992)
Duration: 23'
sopr 2220 2000 hp perc str
- Opera/
Ballet/
Filmmusic*
- Alleman, muziek bij de film van Bert Haanstra* (1963)
Duration: 18'
2121 2220 hp pf(cemb cel) str(vl vla vc) jazz trio: sax-a drums cb
- Collage no. 7, voor dansers en musici* (1967)
Duration: 19'
3333 4331 3perc str
- Dokter Pulder zaait papavers, muziek bij de film van Bert Haanstra* (1975)
Duration: 19'
0110 0000 perc pf str(7.4.3.1.)
- Dummies, opera* (B. Schierbeek) (1974)
Duration: 75'
sopr ten bar 2cl(2sax) cl(sax cl-b) h trp trb tb perc el.org(perc)
- Interieur, balletmuziek in 7 delen* (1963)
Duration: 17'
2221 2321 4perc hp
- Ithaka, opera* (O. Ketting, K. Hin) (1986)
Duration: 90'
7soloists GK4 0342 6332 2perc pf(cel) hp str
- Het laatste bericht, ballet* (1962)
Duration: 36'
2231 2220 perc hp pf str
- O, gij, rhinoceros* (1977)
Duration: 30'
sopr sopr-m ten bar 1111 0100 perc pf 2vl vla vc cb
- De provincie, muziek uit de film van Jan Bosdriesz* (1991)
Duration: 21'

0100 1000 pf str(7.4.3.1.)

Schilderijen van Co Westerik, muziek uit de film van Bob Kommer (1965)

Duration: 12'

fl ob(eh) cl cl-b h vibr cel hp

[And some 45 scores for theatre, film and ballet]

UIT DE PERS / PRESS QUOTES

'Ronduit ontroerend was *Souvenirs du Printemps* van Otto Ketting (...). Weemoedig, op een donkere ondergrond soleerde de altviool van Henk Guitart. Sombor was dit orkestraal aandoende werk echter niet, ondanks de terugblik van de 67-jarige componist op zijn jeugd (...). Hij (...) mengde al de stijlen die hij in de loop der jaren beleed tot een grote eenheid in dit prachtige werk.'
(Willem Jan Keizer in: *Rotterdams Dagblad*, 7 maart 2003)

'Na Haitink en Rosbaud moest er een andere dirigent aan te pas komen om Ketting's *Eerste symfonie* – nog altijd boeiend door het evenwicht tussen vorm en inhoud, en de uitgekende instrumentatie – weer onder de aandacht te brengen: Gerd Albrecht.'
(Hans Heg in: *de Volkskrant*, 11 maart 2000)

'Ketting's geraffineerde en schitterend geïnstrumenteerde studie [*Kom, over de zeeën*] in een afwisseling van orkestrale staties en activiteit, van aanzetten en weer wegebben, bloeide als nimmer tevoren (...). In de beste Russische traditie gaf hij [Ketting] Rozjdestvenski een klapzoon op de linkerwang als beloning voor het gebodene.'
(Erik Voermans in: *Het Parool*, 23 april 1999)

'Heerlijke muziek is Ketting's liedcyclus *The light of the sun* naar oud-Egyptische grafteksten. Daarin zijn stijlcitaten verwerkt naar Ravel (*Boléro* in deel een, *L'Enigme Eternelle* in deel twee), Messiaen in deel vier en Matthijs Vermeulen in deel vijf. Maar het resultaat is wel degelijk op en top Ketting. Tegenover skeletachtige schorpioenenmuziek staat Oosterse omarming in grootmoedige gulheid.'
(Ernst Vermeulen in: *NRC Handelsblad*, 8 maart 1999)

'Zijn eerste "officiële" werk Opus 1 voor piano was een heerlijke verrassing. Een sterk stuk dat de toen 17-jarige Ketting opdroeg aan jazzpianist George Wallington (...). Ketting's muziek heeft bewust of onbewust altijd die spannende combinatie van jazz en vrije atonaliteit behouden, zoals bleek in *Capriccio* uit 1987.'
(Doran Nagan in: *Rijn en Gouwe*, 9 oktober 1997)

'Ketting is van mening dat muziek niet mooi hoeft te zijn in de betekenis van violen die uit de hemel komen. In die betekenis is zijn *Symfonie voor saxofoons en orkest* zeker niet mooi, maar wel bijzonder fascinerend. Een half uur lang wisten de leden van het Aurelia Saxofoonkwartet de aandacht vast te houden (...). Van geheel andere koek zijn de *Due Canzoni*(...). Ook in dit werk, zo schijnbaar eenvoudig, schrijft Ketting geen noot teveel. Tot en met het verrassende slot blijft het werk helder en doorzichtig.'
(Adriaan Hager in: *Trouw*, 13 oktober 1997)

'In zijn derde symfonie combineert Ketting de overwegend melodisch-hymnische expressie uit zijn eerste symfonie met de sterk op ritmiek en motoriek steunende tweede. Het breed opgezette, eerste deel legde daar getuigenis van af met zijn wisselingen tussen lang uitklinkende passages en de staccato uitgevoerde herhalingsfiguren. Bovendien keert Ketting terug naar het laat-romantische expressionisme dat zijn eerste symfonie kenmerkt. Als je daar nu naar luistert, begrijp je niet dat dit werk geen repertoire geworden is met de opbloei van de belangstelling voor Mahler en Sjostakovitsj.'
(Franz Straatman in: *Trouw*, 8 oktober 1990)

BIBLIOGRAFIE / BIBLIOGRAPHY

Publicaties van de componist (diverse onderwerpen) / publications by the composer (various subjects):

- 1958 Anton Webern : Persona non grata in Nederland
In: *Mens & Melodie*. – Vol. 13 nr. 8 (aug. 1958); p. 247-249
- 1961 Taboe : de muziek
In: *Gard Sivic*. – No. 22/23/24
- Gaudeamus Music Week
In: *Sonorum Speculum*. - No. 9 (1961); p. 19-22
- 1964 Charles Ives: 'How to succeed in business without really trying'
In: *Elseviers Weekblad*
- 1965 Thoughts about Ballet Music
In: *Sonorum Speculum*. - No. 24 (1965); p. 1-5
- 1976 Prelude as Postlude, on Matthijs Vermeulens Second Symphony and his song Les filles du roi d'Espagne
In: *Key Notes*. - No. 3 (1976/1); p. 42-45
- 1977 From Brigand to Hero of the People, Dutch Opera 1835-1940
In: *Key Notes*. - No. 6 (1977/2); p. 4-11
- 1979 Film Music
In: *Key Notes*. - No. 10 (1979/2); p. 20-28
- 1981 Schoenberg in Holland
In: *Key Notes*. - No. 13 (1981/1); p. 25-28
- De Ongeruste Parapluie*. notities over muziek 1970-1980. - Den Haag: Ulysses, 1981. - ISBN 90 650 30018
- 1982 Paul Bowles
In: *Literair Paspoort*. - (Sept. 1982)
- 1993 De componist op de bok: historische opnamen uit het 78-toeren tijdperk / Otto Ketting
In: *Entr'acte*. - Nr. 9 (november 1993); p. 14-16
Over Strauss, Stravinsky, Roussel, Sjostakovitsj en Milhaud als dirigenten

Publicaties over de componist / publications about the composer:

- 1960 New trends in modern Dutch music: 2 / Ton de Leeuw
In: *Sonorum Speculum*. - Nr. 5 (winter 1960); p. 174-181
O.m. over Passacaglia, Due canzoni, Symphony
- 1964 D.A.V.-Series 1964/1: Otto Ketting: Due canzoni / Ton de Leeuw
In: *Sonorum Speculum*. - Nr. 18 (march 1964); p. 10-15
English / Deutsch
- 1973 In gesprek met Otto Ketting / Ernst Vermeulen
In: *Preludium*. - Vol. 32 nr. 2 (okt. 1973); p. 25-26
Over Pas de deux
- 1974 De componist Otto Ketting / Wouter Paap
In: *Mens & Melodie*. - Vol. 29 nr. 5 (mei 1974); p. 130-134
- 1974 Otto Ketting and his Time machine = Otto Ketting und seine Zeitmaschine / Ton Hartsuiker
In: *Sonorum Speculum*. - Nr. 57 (1974); p. 1-13

- 1975 Het gaat goed met Otto Ketting: toch juicht hij niet / Hans Heg
In: *De Volkskrant*, 9-8-1975
Interview, o.m. over Time machine
- 1976 Composer's voice: CV 7601: Otto Ketting (1935) / Ton Hartsuiker
In: *Key Notes*. - No. 3 (1976/1); p. 60-65
English
O.m. over Time machine, A set of pieces, For moonlight nights
- 1979 Film music / Otto Ketting
In: *Key Notes*. - No. 10 (1979/2); p. 20-28
Nederlandse tekst in: De ongeruste parapluie: notities over muziek 1970-1980 / Otto Ketting. - Den Haag: Ulysses, 1981. - P. 113-129
- 1979 Otto Ketting: Het is fantastisch geregeld. Maar ze zijn de muziek vergeten / Elmer Schönberger
In: *Vrij Nederland*, 31-3-1979
Interview
English translation: Otto Ketting, his symphonies, his film music and Dutch musical life
In: *Key Notes*. - No. 10 (1979/2); p. 10-14
- 1979 De speldeprikkers van Otto Ketting / Charles van der Leeuw
In: *Muziek & Dans*. - Vol. 3 nr.2 (apr. 1979); p. 14-15
- 1979 Componerend Nederland zit de laatste jaren op de goede weg / Harm Visser
In: *De Tijd*, 9-3-1979
Interview
- 1979 Otto Ketting's Symphony for saxophones and orchestra: elements of a technique / Leo Samama
In: *Key Notes*. - No. 10 (1979/2); p. 14-19
- 1981 Otto Ketting: gematigde avant-garde / Els de Boer
In: *VPRO-Gids*, 28-2-1981
Interview
- 1982 Otto Ketting, veelgespeelde Nederlandse componist: muziek is beeld van zijn tijd / Joh. M. Pameijer
In: *Brabants Nieuwsblad*, 20-4-1982
Interview
- 1986 Opera is geen literatuur maar een dienstverlening / Roland de Beer
In: *De Volkskrant*, 19-9-1986
Interview, over Ithaka
- 1986 Vrolijke gedachten over de dood: Ithaka, het openingswerk van Otto Ketting / Jan de Kruijff
In: *Elsevier's Magazine*, 13-9-1986; p. 141-144
Interview
- 1986 Geforceerd leven baart geforceerde kunst: dramaturgie en regie moesten falen in introvert, retrospectief muziektheater / John Kasander
In: *Mens & Melodie*. - vol. 41 nr. 10 (okt. 1986); p. 434-437
Over Ithaka
- 1986 Kettings Ithaka geen kort, luchtig operaatje / Harm Visser
In: *Het Parool*, 9-9-1986
- 1986 'n liedje / Ischa [Meijer]
In: *Vrij Nederland*, 6-9-1986; p. 18
Interview
- 1987 De anti-opera Ithaka op platen / Maarten Brandt
In: *Mens & Melodie*. - Vol. 42 nr. 1 (jan. 1987); p. 12-14

- Over Inspiratie / Johanneke van Sloten
In: *Wolfsmond*
- 1990 Noeste arbeid maakt het houdbaar / Nicoline Baartman
In: *De Volkskrant*, 5-10-1990
Interview, over 3e symfonie
- De derde symfonie van Otto Ketting / Paul Luttikuis
In: *Mens & Melodie*. – Vol. 45 nr. 11/12 (nov./dec. 1990); p. 638-647
- Facetten van een symfonie als référence: de Derde van Otto Ketting / Leo Samama
In: *Entr'acte*. - Nr. 3 (april 1990); p. 12-16
English translation: Aspects of a symphony as reference game: Otto Ketting's Third
In: *Key Notes*. - Nr. 26 (April 1992); p. 8-12
- 1991 Het orkest gaat schnabbelen: een Nederlandse symfonie in Kiev / door Otto Ketting
In: *NRC*, 1-11-1991
- 1992 De opkomst van het Duys-publiek / Erik Voermans
In: *Het Parool*, 20-3-1992 (Kunst Plus, p. 9)
Interview, over Summer Moon
- 1992 Kettings heilzame Stravinsky en versteende saxofoonsolist / Henrico Prins
In: *De Volkskrant*, 28-12-1992
Interview, over Medusa
- 1993 Fanfares onder een doek : analyse : Monumentum van Otto Ketting / Patrick van Deurzen
In: *Mens & Melodie*. - Vol. 48 nr. 9 (sept. 1993); p. 507-512
- 1994 Otto Ketting / Erik Voermans
Componistenbrochure Donemus (ISBN 90-74560-09-1)
- Onbekende bestemming; Otto Ketting over zijn jongste werk
/ M. Cley
In: *Preludium*. - Vol. 53 nr. 2 (okt. 1994); p. 4-6
Interview, over Kom, over de zeeën
- 1997 Hoe bewaar ik mijn oorspronkelijkheid? : Ravel, Ketting, Barber / Paul Janssen
In: *Intrada*. - Vol. 20 nr. 2 (okt. 1997); p. 26-29
Portret n.a.v. Festival in de Branding
- Je hebt het niet in de hand / Erik Voermans
In: *Het Parool*, 4 okt. 1997
Interview, n.a.v. Festival in de Branding
- Alsof je kijkt vanaf de achterplecht / Kasper Jansen
In: *NRC Handelsblad*, 3 okt. 1997
Interview, n.a.v. Festival in de Branding
- Een ongelooflijke romanticus / Doron Nagan
In: *Algemeen Dagblad*, 2 okt. 1997
Interview, n.a.v. Festival in de Branding

- 1997 In de grond ben ik toch wel een romanticus : "Haagse" componist Otto Ketting speelt hoofdrol in Festival in de Branding / Frits van der Waa
In: *De Volkskrant*, 6 okt. 1997
Interview
- Time machine : over en door Otto Ketting / eindred. Maarten Brandt en Ton Hartsuiker. - Amsterdam : Donemus, 1997. - 198 p. - ISBN 9064034974
Bundel van (deels eerder verschenen) interviews en artikelen. - Met lijst van uitvoeringen, discografie en lijst van composities
Recensie o.a. in *Mens & Melodie*, vol. 52 nr. 10 (okt. 1997); p. 456-457
- Programmeren is componeren : het muziekleven volgens Otto Ketting / Leontien van der Vliet
In: *Mens & Melodie*. - Vol. 52 nr. 10 (okt. 1997); p. 414-418
- Doceren is doseren : compositiedocent Otto Ketting / Evert de Cock
In: *Mens & Melodie*. - Vol. 52 nr. 10 (okt. 1997); p. 419-421
- Balanceren op de rand van de atonaliteit : Ketting in de Branding / Michael van Eekeren
In: *Muziekjournaal / Entr'acte*. - Nr. 8 (okt. 1997); p. 38-41
- Het doorzichtige schrift van Otto Ketting / Bas van Putten
In: *Vrij Nederland*, 11 okt. 1997
- Steeds hetzelfde liedje / Gert J. Peelen
In: *Wetenschap, cultuur en samenleving*. - Vol. 27 nr. 1 (jan./febr. 1998); p.41-45
Interview
- 1999 Otto Ketting bij Nederlandse orkesten / Emanuel Overbeeke
In: *Donemus Info*, febr./mrt. 1999; p. 1-3
- 2000 Componeren is naar buiten kijken : Gesprek met componist Otto Ketting / Mischa Spel
In: *NRC Handelsblad*, 3 maart 2000 (CS, p. 2)
- 2002 Verzoeknummers voor blazers / Saskia Törnqvist
In: *MuziekGroep Nederland Info*, mei/juni/juli 2002; p. 2-3
Interview n.a.v. de première van zijn nieuwe werk voor hobo en orkest
- Het pellen van een ui : componist Otto Ketting in gesprek / Saskia Törnqvist
In: *"...Dat keurige ooren staan verbaasd"* / red. Emile Wennekes
Uitg. Ad. Donker, Rotterdam, 2002; p. 32-35

COMPACT DISCS

Adagio

Dutch Youth Orchestra, cond. Jurjen Hempel

- DHR 20.060-3

Divertimento Festivo

Dutch National Youth Fanfare Orchestra, cond. Danny Oosterman
'Wind Music from the Netherlands 3'

- NM 92082

Due canzoni per orchestra

Hague Philharmonic Orchestra, cond. Hans Vonk
'400 Years of Dutch Music', vol. 6

- Olympia OCD505

Eclips

Dutch Fanfare Orchestra; cond. Micha Hamel

- NM 98022
- NM Special 93005

Intrada festiva

Flexible Brass, cond. Theo Wolters
'The power of brass'

- World Wind Music WWM 500.037

Intrada for French horn

Charles Schlueter, French horn

- Voc classics CV 32

Intrada for French horn

Jacob Slagter, French horn

- WMS 001-2

Intrada for Trumpet

Raymond Mase a.o., trumpet
'Trumpet in our Time'

- Summit Records (Koch International) DCD 148 (New York)

Intrada for Trumpet

Lubertus Leutscher, trumpet
'La trompette triomphale'

- Mirasound 399113*NM 92082

Intrada for Trumpet

Peter Masseurs, trumpet

- NM 98018

Intrada for Trumpet

Lutz Mandler, trumpet

- Cadenza CAD 800876

March for 8 Saxophones

Amsterdam Saxophone Quartet a.o.

- Sosta 35011-2

Musik zu einem Tonfilm

ensemble, cond. Otto Ketting

De Provincie (complete)

Gerard Bouwhuis, piano

members of the Royal Concertgebouw Orchestra, cond. Otto Ketting

De Anna

ensemble, cond. Otto Ketting

Het Archief

Adrie van Velsen, saxophone; Dana Edson, violin; Chaim Levano, piano

'Music for Films',

- *BVHaast 9504

De Overtocht

Nieuw Ensemble, cond. Ed Spanjaard

De Aankomst

Nieuw Sinfonietta Amsterdam, cond. Lev Markiz

Het Oponthoud

De Volharding, cond. Jurjen Hempel

Kom, over de zeeën

Royal Concertgebouw Orchestra, cond. Riccardo Chailly

- CV55

Preludium for 12 Saxophones

World Saxophone Orchestra, cond. Ed Bogaard

- Dureco 1155502

Printemps

Schönberg String Quartet, Mondrian String Quartet

- BV Haast 0204

De Provincie (selection)

Gerard Bouwhuis, piano, members of the Royal Concertgebouw Orchestra, cond.

Otto Ketting

'The Alphabet of Dutch Filmmusic'

- Cinemusica SCCD 001

A set of pieces

Harrie Starreveld, flute, René Eckhardt, piano

- NM Classics 92068

Sonatina no. 1

Kees Wieringa, piano

- Do records 006

Song without Words No. 2

one of the musical 'comments' on Telemann's Fantasias. The CD includes 12 Fantasias, and 10 comments written by 10 Dutch composers.

Eleonore Pameijer, flute

- Attacca Babel 9478

Strand Hotel

Benjamin Schmid, violin

- NM Classics 92120

Summer

René Eckhardt, piano; Harrie Starreveld, flute; Harry Sparnaay, bass clarinet

'Het Trio'

- NM Classics 92022

Symphony No. 1

Concertgebouw Orchestra, cond. Bernard Haitink

'Concertgebouw Orchestra, Netherlands Music'

- CVCD8/BFOA5

Symphony No. 1

Concertgebouw Orchestra, cond. Hans Rosbaud

- RCO Live 05001
 - Symphony No. 1*
Concertgebouw Orchestra, cond. Bernard Haitink
 - Due Canzoni*
Residentie Orchestra The Hague, cond. Hans Vonk
 - Concertino for two trumpets and orchestra*
Arend van der Knaap, Dick Teunissen, trumpet; Radio Chamber Orchestra, cond. Otto Ketting
 - Variazioni*
Netherlands Wind Ensemble, cond. David Porcelijn
 - Collage No. 9*
Concertgebouw Orchestra, cond. Ernest Bour
- Etcetera KT 1349
 - Symphony No. 3*
Netherlands Radio Philharmonic, cond. Otto Ketting
 - The Light of the Sun*
Jill Gomez, soprano; Radio Symphony Orchestra, cond. Kenneth Montgomery
- BVHaast 9105
 - Symphony No. 3, 2nd and 3rd movements*
from the above recording
'50 Years Netherlands Radio Philharmonic'
- RCA Victor 74321 308892
 - Time Machine*
Bayreuth Bläserensemble, cond. Frank van Koten
- BFO 1013
 - Time Machine*
Rotterdam Philharmonic Orchestra, cond. Edo de Waart
- NM Special 93007
 - Time Machine*
Rotterdam Philharmonic Orchestra, cond. Edo de Waart
 - For Moonlight Nights*
Radio Philharmonic Orchestra, cond. Otto Ketting
 - Abbie de Quant, flute
 - Symphony for Saxophones and Orchestra*
Concertgebouw Orchestra, cond. Bernard Haitink
 - Netherlands Saxophone Quartet
 - Monumentum*
Ensemble of the Rotterdam Conservatory, cond. Otto Ketting
- CV21
 - Trois mélodies for soprano and orchestra*
Claron McFadden, soprano; Limburgs Symphonie Orchestra; cond. Lucas Vis
 - Capriccio*
Vera Beths, violin; Limburgs Symphony Orchestra; cond. Lucas Vis
 - Summer Moon*
Claron McFadden, soprano; Limburgs Symphony Orchestra; cond. Lucas Vis
 - Cheops*
Jacob Slagter, French horn; Limburgs Symphony Orchestra; cond. Lucas Vis
- CV96